

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XVI. De fortudine dei et infirmitate hominis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

*captivorum qui tuam in pœnis gloriam præstolantur. Exaudivit Dominus me sicut in hoc libro continetur*¹.

XVI. DE FORTITUDINE DEI ET INFIRMITATE HOMINIS.

EIA, Domine, Deus omnipotens, quamdiu subsistam in hac terra tamquam signum posita, ad quod currunt homines, jaculant et sagittant, insidiantes cum multa astutiâ et malitiâ famæ meæ et animæ saluti. Audite hoc responsum: Dicit Dominus: Nullus tam felix in cursu, nullus tam fortis in jaculo, nullus tam astutus in sagitta, nullus tam malitiosus in ira, qui cœlum irrumpere vel destruere vel dispendio attingere valeat, in quo mea est habitatio sempiterna. Verum ubi hodie ad hospitium invitor, et cras amoveor, similes sunt inferno, cujus ego fundamentum fuero, illius pinaculum et sublimitas permanebo.

VI. 38.

Eia, Domine, quis mihi dabit ut sic omnes vias meas perambulem, quod si mota fuero sine casu permaneam? Timor Domini tenebit me, et voluntas [Dei] deducet me.

Nullus scit quam firmus in timore Dei stet, nisi prius carnalibus tentationibus attentetur, nec scit homo virtutem suam nisi prius mundi malitiâ atteratur; nec bonitatem suam quis novit, donec vita præsens felici termino finiatur.

VI. 40.

Pro eo quod omnibus me subjeci, et postposui creaturis, tu, Domine, me super omnia exaltasti, et quia omni terreno subsidio et peculio careo, terrenum [cor] non habeo, et tu es solus bonum meum, et ego variabilis et instabilis in omnibus factis meis.

IV. 7.

Dicit Dominus: Hoc est inscrutabile, quod Deus peccatorem respicit tamquam jam ad se conversum. Hæc est vera voluntas Domino serviendi, quod homo valde festinet venire ad me, nec retardetur respiciens retro vel post se. Ego omne onus porto quod pro dilectione mea suscipit et tollit homo super se.

VI. 17.

Respice omni tempore cor tuum in Sancti Spiritus veritate, et detestaberis omne mendacium in simplici puritate;

VI. 18.

1. Lib. VI. c. 3.

nam falsitas charitatem excludit, et firmat in animo hypocrisim, odium et crudelitatem.

Qui in pœna positus impedimenta conqueritur, in cognitione est cæcus, in patientia non firmus, in amore frigidus, in virtute tepidus, stultus in sensibus, in bonis sermonibus mutus. Ideoque dixit Dominus: Hic homo nec infirmari vult nec despici; et super quo fundabo et ædificabo gloriam ejus? — Domine, cum infirmatur, vel despicitur, quo tunc ædificatur gloria tua? — Cum infirmatur, debet venerari, servire, amare me solum cum jucunda patientia: cum despicitur, debet amare me et longanimis esse. Sicut enim clerici ac religiosi quandoque *per obedientiam* restricti a divinis cum merito vacant, sic infirmitas et despectio se humiliter sustinentibus gloriam accumulans, gratiamque conservant.

XVII. DE UTILITATE BONÆ VOLUNTATIS.

VI. 19.

MULTAS in corde meo sustinui miserias, pro eo quod bonam voluntatem nunquam producere potui ad effectum. Impedit etenim me paupertas, impatientia, defectusque consilii, et quod supra naturam agere non præsumo. Postquam enim proprio arbitrio cecidi, divino judicio a deliciosa altitudine qua mirabar ea in quæ potens charitatis flamma me abstraxerat, quorum nec finem *nec principium* poteram reperire, hæc miseria me invenit. Nunc autem in tali profundo fluctuo cujus fundum non invenio; nam omne quod sustineo pœnale non æstimo, locum novissimum desiderans, ut tamquam canis rabidus nullius hominis amica, in exilio incognita, amicitiam inter pauperes *retinerem*. Nolo autem extra obedientiam fieri, quia sancta, humilis obedientia virtutum est sigillum. Voluntas bona; qua homo præditus est, nec tamen opere sufficit, similis est pulchritudini florum nobilium suave redolentium sine fructu. Sic me consolatus est Dominus, quod omnis pia voluntas perfectæ conversationis et vitæ flores sunt jucunditatis æternæ, quibus rex omnipotens in die lætitiæ festi-